

عنوان مقاله:

اخلاق شمسیه و نسخه های خطی آن

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 8، شماره 25 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی محمد پشت دار - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

زهرا رضا پور - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

سنت اخلاق نویسی در ایران از همان قرون نخستین با تاثیر از معارف قرآنی و سنت نبوی (ص) و میراث معنوی اهل بیت (ع) بنا نهاده شد. دعوت به فضایل اخلاقی و پرهیز از رذایل از مضامین اصلی قرآن کریم و احادیث نبوی (ص) است. خداوند در خطاب به رسول اکرم فرمود: انک لعلی خلق عظیم قلم/4 و پیامبر فرمود: انما بعثت لا تتم مکارم الاخلاق . سنت اخلاق نویسی در میان ایرانیان مسلمان با ابومسکویه رازی در قرن چهارم به طور مستقل شروع شد و در قرن هفتم به دست خواجه نصیرالدین طوسی با تحریر اخلاق ناصری به اوج خود رسید. تا امروز کتب اخلاقی بسیاری با چاشنی فلسفی، عرفانی و تربیتی و زهد به زبان فارسی و عربی تحریر شده است. در عصر صفویه به دلیل رسمیت مذهب جعفری (ع) این قبیل آثار جهتی شیعی به خود گرفت و تعداد قابل توجهی از این دست کتب علمی و مذهبی به اهل معرفت عرضه شد. کتاب اخلاق شمسیه، تالیف حسن بن روزبهان شیرازی از مولفان قرن دهم که ساکن اصفهان و معاصر با شاه طهماسب صفوی است، یکی از این آثار است. این اثر در چهارده باب و یک خاتمه در بین سال ها ی 930 تا 984 ه.ق نوشته شده است. از این کتاب نسخ متعددی در دسترس است که سه نسخه ی اصلی از آن در این مقاله معرفی شده است. نثر کتاب مزین به اشعار فارسی از مولف و شاعران بزرگ همچون سعدی است. آوردن حکایات تاثیر گذار مناسب موضوعات اثر نیز درخور توجه است

کلمات کلیدی:

اخلاق شمسیه، نسخه ی خطی، اخلاق اسلامی، نثر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753293>

